

Uchwała Nr IX/50/2011
Rady Gminy Darłowo
z dnia 15 czerwca 2011 roku

w sprawie przyjęcia PROGRAMU PRZECIWDZIAŁANIA PRZEMOCY W RODZINIE ORAZ OCHRONY OFIAR PRZEMOCY W RODZINIE na lata 2011 - 2015 dla Gminy Darłowo.

Na podstawie art. 18 ust 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z późn. zm.) w związku z art. 6 ust 2 pkt. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (tj. Dz. U. z 2005 R. Nr 180, poz. 1493, z późn. zm.).

Rada Gminy Darłowo uchwała co następuje:

§1.

Przyjmuje się program przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie na lata 2011 - 2015 dla Gminy Darłowo, stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

§2.

Traci moc Uchwała Nr XV/196/2008 Rady Gminy Darłowo z dnia 19 marca 2008 roku w sprawie przyjęcia programu przeciwdziałania przemocy w rodzinie na lata 2008 - 2013 dla Gminy Darłowo.

§3.

Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Darłowo.

§4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY
RADY GMINY DARŁOWO
Jarosław Michalski

Załącznik do uchwały
NrIX/50/2011
Rady Gminy Darłowo
z dnia 15 czerwca 2011

**PROGRAM
PRZECIWDZIAŁANIA PRZEMOCY
W RODZINIE ORAZ OCHRONY
OFIAR PRZEMOCY W RODZINIE
NA LATA 2011-2015
DLA GMINY DARŁOWO**

kwiecień 2011

„ Najbardziej niebezpiecznym miejscem na ziemi jest dom po zmierzchu ”

E. Brandon (amerykański kryminolog)

„ Przeprowadzenie badań stopniowo rozmywa mit szczęśliwego, bezpiecznego domu rodzinnego ”

E. Jarosz (2005 rok — badacz problemów przemocy domowej_

Spis treści:

I. WSTĘP.....	2
ROZDZIAŁ 1. PODSTAWY PRAWNO - MERYTORYCZNE PROGRAMU PRZECIWDZIAŁANIA PRZEMOCY W RODZINIE ORAZ OCHRONY OFIAR PRZEMOCY W RODZINIE.....	3
1. PRZEMOC W RODZINIE.....	3
2. PRZEMOC, FORMY PRZEMOCY, CYKLE PRZEMOCY.....	3
3. MITY I STEREOTYPY O PRZEMOCY DOMOWEJ.....	7
4. SKUTKI PRZEMOCY DOMOWEJ.....	9
4.1 Przemoc wobec dzieci.....	9
4.2 Przemoc wobec kobiet.....	11
4.3. Przemoc wobec rodziców.....	13
4.4. Przemoc wobec rodzeństwa.....	13
4.5. Przemoc wobec starszych.....	14
4.6. Przemoc wobec osoby niepełnosprawnej.....	14
5. ZACHOWANIA SPRAWCÓW PRZEMOCY.....	14
ROZDZIAŁ II. ZASADY OGÓLNE BUDOWANEGO PROGRAMU PRZECIWDZIAŁANIA PRZEMOCY W RODZINIE ORAZ OCHRONY OFIAR PRZEMOCY W RODZINIE.....	15
1. ZAŁOŻENIA.....	15
2. GMINNY PROGRAM PRZECIWDZIAŁANIA PRZEMOCY W RODZINIE ORAZ OCHRONY OFIAR PRZEMOCY W RODZINIE.....	15
3. INSTYTUCJE I ORGANIZACJE ORAZ SŁUŻBY I ŚRODOWISKA WŁĄCZONE DO PROGRAMU.....	17
ROZDZIAŁ III. CELE SYSTEMU, ZADANIA, DZIAŁANIA.....	18
1. CEL I. ZAPOBIEGANIE WYSTĘPOWANIU PRZEMOCY W RODZINIE.....	18
2. CEL II. ZMNIEJSZENIE NEGATYWNYCH NASTĘPSTW O CHARAKTERZE SOCJOLOGICZNYM POZWALAJĄCYCH NA OCENĘ STOPNIA ŚWIADOMOŚCI SPOŁECZNEJ.....	20
3. CEL III. ZAPOBIEGANIE PRZEMOCY W RODZINIE.....	21
4. CEL IV. POPRAWA SKUTECZNOŚCI DZIAŁAŃ NA RZECZ OSÓB DOTKNIĘTYCH PRZEMOCĄ ORAZ MONITOROWANIE WYSTĘPOWANIA PRZEMOCY W RODZINIE, JEJ ROZMIARU I SKUTKÓW ORAZ EFEKTYWNOŚCI PODEJMOWANYCH DZIAŁAŃ. 22	
5. HARMONOGRAMY REALIZACJI CELÓW.....	22
6. ZASADY FINANSOWANIA.....	23
7. SPRAWOZDANIE.....	23

I. WSTĘP.

Przemocą w rodzinie określane jest „każde zachowanie skierowane wobec osoby bliskiej, którego celem jest utrzymanie nad nią kontroli i władzy. Przemoc w rodzinie to zamierzone, wykorzystujące przewagę sił działanie przeciwko członkowi rodziny naruszające jego godność oraz podstawowe prawa i wolności, powodujące cierpienie i szkody”. Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy (Dz. U. Nr 180. poz. 1493 z późn. zm.) definiuje przemoc w rodzinie jako jednorazowe lub powtarzające się działanie lub zaniechanie naruszające prawa lub dobra osobiste członków rodziny, w szczególności narażające te osoby na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia, naruszające ich godność, nietykalność cielesną, wolność, w tym seksualną, powodujące szkody na ich zdrowiu fizycznym i psychicznym, a także wywołujące cierpienia i krzywdy moralne u osób dotkniętych przemocą.

Rodzina jest najważniejszym środowiskiem w życiu człowieka, kształtującym osobowość, system wartości, poglądy i styl życia. Ważną rolę w prawidłowo funkcjonującej rodzinie odgrywają wzajemne relacje pomiędzy rodzicami, oparte na miłości i zrozumieniu. W przypadku dezorganizacji rodzina nie jest w stanie realizować podstawowych zadań, role wewnątrzrodzinne ulegają zaburzeniu, łamane są reguły, a zachowania poszczególnych członków rodziny stają się coraz bardziej niezgodne z normami prawnymi i moralnymi oraz oczekiwaniami społecznymi. Przemoc domowa może być zarówno skutkiem, jak i przyczyną dysfunkcji w rodzinie. Należy ją zaklasyfikować do kategorii zachowań negatywnych o dużej szkodliwości społecznej. Prowadzi to do poważnych naruszeń norm moralnych i prawnych, tragicznych skutków psychologicznych, a w skrajnych przypadkach do poważnych okaleczeń czy zabójstw.

Wokół przemocy narosło wiele mitów. Jednym z nich jest przekonanie, że jest to zjawisko marginalne, występujące wyłącznie w patologicznych środowiskach. Tymczasem według danych statystycznych, przemoc w rodzinie jest zjawiskiem powszechnym i stanowi poważny problem społeczny. Znęcanie się nad rodziną jest najczęściej popełnianym przestępstwem w Polsce, zaraz po przestępstwach przeciwko mieniu i życiu. Przemoc ze strony najbliższej osoby jest doświadczeniem traumatycznym, okaleczającym psychikę.

ROZDZIAŁ 1. PODSTAWY PRAWNO - MERYTORYCZNE PROGRAMU PRZECIWDZIAŁANIA PRZEMOCY W RODZINIE ORAZ OCHRONY OFIAR PRZEMOCY W RODZINIE.

1. PRZEMOC W RODZINIE.

W celu efektywnego przeciwdziałania przemocy oraz zmniejszenia jej negatywnych następstw w życiu społecznym i rodzinnym tworzy się Program Przeciwdziałania Przemocy Rodzinie, który jest spójny z:

- 1) Krajowym Programem Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie na lata 2006 - 2016,
- 2) Gminną Strategią Integracji i Rozwiązywania Problemów Społecznych Gminy Darłowo na lata 2007 - 2013,
- 3) Gminnym Programem Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych,
- 4) Gminnym Programem Przeciwdziałania Narkomanii,

Program będzie realizowany w oparciu o następujące akty prawne:

- 1) ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie tj. (Dz. U. Nr 180. poz. 1493 z późn. zm.),
- 2) ustawa z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (tekst jednolity: Dz. U. z 2009 r. Nr 175, poz 1362 z późn. zm.).
- 3) ustawa z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi tj. (tekst jednolity: Dz. U. z 2007 r. Nr 70, poz 473 z późn. zm.).

2. PRZEMOC , FORMY PRZEMOCY , CYKLE PRZEMOCY .

PRZEMOC

Przemoc w rodzinie - to zamierzone i wykorzystujące przewagę sił działanie przeciw członkowi rodziny, naruszające prawa i dobra osobiste, powodujące cierpienie i szkody.

Przemoc jest przestępstwem. W zależności od tego, czy przemoc ma charakter jednorazowy, czy się powtarza, jest ścigana z różnych artykułów kodeksu karnego. Jeżeli przemoc ma charakter ciągły, zostanie zakwalifikowana jako przestępstwo znęcania się nad rodziną, z art. 207 Kodeksu karnego (Dz. U. z 1997 r. Nr 88, poz. 553 z późn. zm.)

Artykuł 207 Kodeksu karnego stanowi:

§ 1. Kto znęca się fizycznie lub psychicznie nad osobą najbliższą lub inną osobą pozostającą w stałym lub przemijającym stosunku zależności od sprawcy albo nad małoletnim lub osobą nieporadną ze względu na jej stan psychiczny lub fizyczny, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat.

§ 2. Jeżeli czyn określony w § 1 połączony jest ze stosowaniem szczególnego okrucieństwa, sprawca podlega karze pozbawienia wolności od roku do 10 lat.

§ 3. Jeżeli następstwem czynu określonego w § 1 lub 2 jest targnięcie się pokrzywdzonego na własne życie, sprawca podlega karze pozbawienia wolności od lat 2 do 12.

Przemoc w rodzinie ma tragiczne konsekwencje. Prowadzi nie tylko do uszkodzeń ciała ofiary, a także do zaburzeń emocjonalnych oraz zaburzeń w sposobie, w jaki postrzega ona samą siebie, sprawcę oraz innych ludzi. Narastanie zjawiska przemocy w rodzinie wymaga niezwłocznego podjęcia działań zawartych w niniejszym Programie.

Przemoc w rodzinie:

a) **JEST INTENCJONALNA**

Jest zamierzonym działaniem człowieka i ma na celu podporządkowanie ofiary.

b) **UTRUDNIA SAMOOBRONĘ Z UWAGI NA WYRAŻNĄ ASYMETRIĘ SIŁ**

W realizacji jedna ze stron ma przewagę nad drugą, ofiara jest słabsza a sprawca silniejszy.

c) **NARUSZA PRAWA I DOBRA OSOBISTE**

Sprawca wykorzystuje przewagę sił, narusza podstawowe prawa ofiary (prawo do nietykalności fizycznej, godności, szacunku, itp.)

d) **POWODUJE CIERPIENIE I BÓL**

Sprawca naraża zdrowie i życie ofiary na poważne szkody. Doświadczenie bólu i cierpienia sprawia, że ofiara traci lub ma mniejszą zdolność do samoobrony.

FORMY PRZEMOCY.

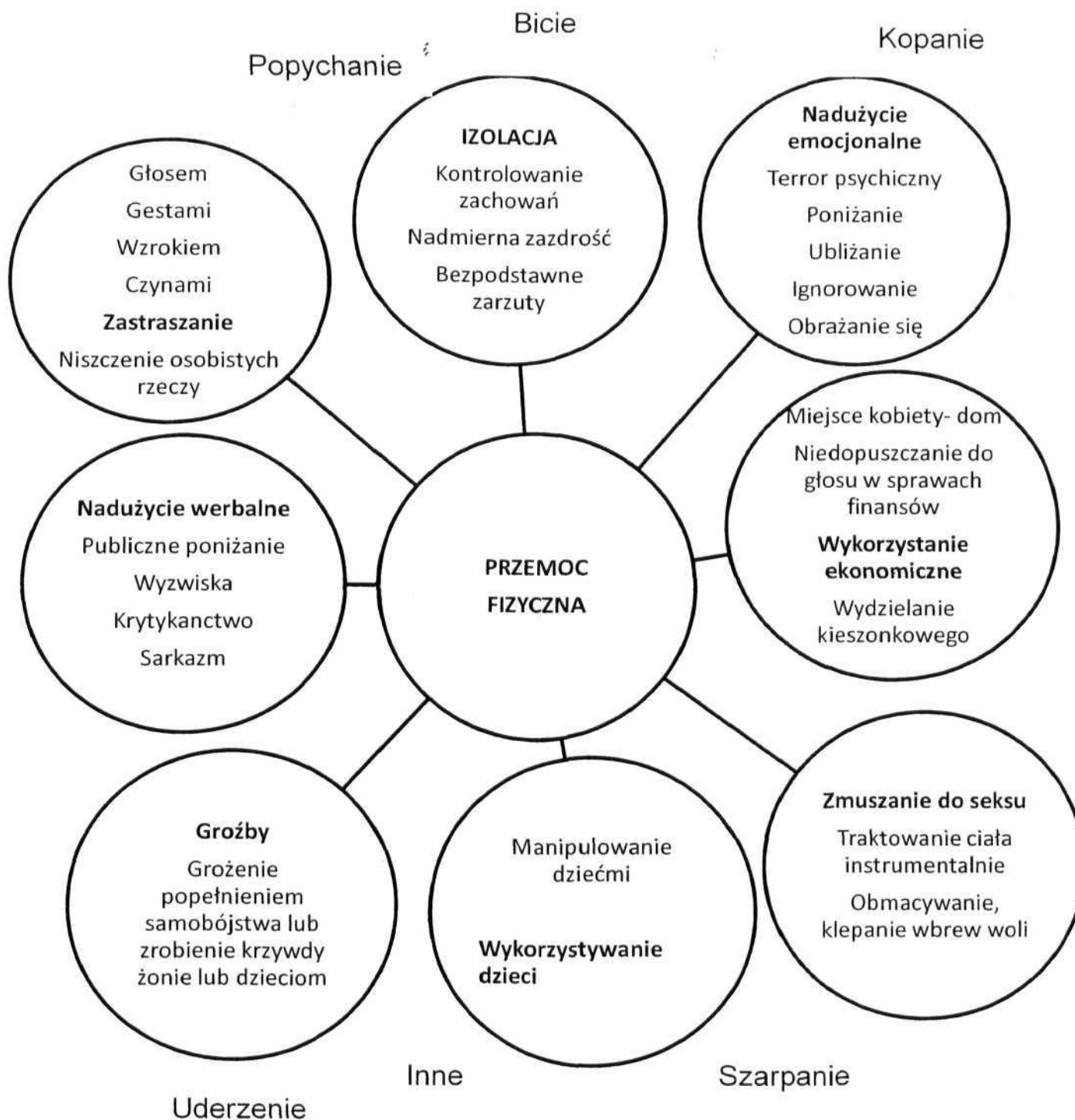
Przemoc fizyczna - popychanie, duszenie, obezwładnienie, przytrzymywanie, policzkowanie, szczypanie, kopanie, bicie otwartą ręką, pięścią, bicie przedmiotami, polewanie substancjami żrącymi, porzucenie w niebezpiecznej okolicy, użycie broni, nieudzielenie pomocy, itp.

Przemoc psychiczna - wymuszanie poglądów, religii, pochodzenia, narzucanie własnych poglądów, wmawianie choroby psychicznej, izolacja społeczna, domaganie się posłuszeństwa, ograniczanie snu i pożywienia, stosowanie gróźb, itp.

Przemoc seksualna - wymuszanie pożycia seksualnego, wymuszanie nieakceptowanych pieszczot i praktyk seksualnych, wymuszanie seksu z osobami trzecimi, sadystyczne formy współżycia, krytyka zachowań seksualnych, itp.

Przemoc ekonomiczna - odbieranie zarobionych pieniędzy, uniemożliwienie pracy zarobkowej, nie zaspokajanie podstawowych potrzeb, itp.

Błędne koło poczucia mocy i kontroli.

Przemoc domowa nie jest czynem jednorazowym. Często ma długą historię (kilkunastoletnią). Ma ona swoją prawidłowość w formie cyklu. Cykl przemocy składa się z następujących po sobie faz.

CYKL PRZEMOCY.

Cykl przemocy składa się:

1. Faza narastającego napięcia- początek, to wyczuwalny wzrost napięcia. Przyczyny napięcia mogą tkwić poza rodziną, czasem błahostki powodują wzrost napięcia, zaczyna pojawiać się agresja.

2. Faza ostra przemocy (gorąca) - występuje wybuch agresji, sprawca z normalnego człowieka zamienia się w kata, może dokonywać strasznych czynów nie zwracając uwagi na krzywdę innych. W tej fazie najczęściej ofiary decydują się wzywać pomoc.

3. Faza miodowego miesiąca- faza skruchy i okazywania miłości, sprawca jakby na nowo uwodzi ofiarę, sprawca dostrzega to, co się wydarzyło. Próbuje załagodzić sytuację, przeprasza. Przekonuje ofiarę, że nie będzie inaczej. Ofiara wbrew zdrowemu rozsądkowi, w głębi serca właśnie tego pragnie. Sprawca nie jest w stanie długo wytrzymać w takiej roli. Z jakiegoś powodu ponownie narasta napięcie.

Przemoc z czasem nasila się, a z roku na rok jest coraz gorzej. Sprawca często zaczyna od uszczypliwej uwagi, lekkiego podcięcia, by po jakimś czasie uszkodzić ciało ofiary i stosować wymyślne tortury, a zdarza się, że w konsekwencji dochodzi do zabójstwa. Sprawca izoluje ofiarę, skazując ją tylko na siebie.

3. MITY I STEREOTYPY O PRZEMOCY DOMOWEJ.

Wiele społeczeństw aprobeuje przemoc w domu. Świadczą o tym chociażby powszechnie panujące mity, stereotypy i porzekadła utrudniające prawidłowe reagowanie na akty brutalności wobec bliskich. Wszystkie mity przekonują o słuszności braku reakcji ze strony świadków przemocy, ofiary zmuszają do milczenia, a sprawców utwierdzają w przekonaniu o bezkarności i słuszności czynów.

MITY O PRZEMOCY DOMOWEJ:

1. PRZEMOC w rodzinie to sprawa prywatna, nikt nie powinien się wtrącać.

NIEPRAWDA

Przemoc, wykorzystywanie, bicie, krzywdzenie osób bliskich jest przestępstwem tak samo groźnym i podlegającym karze jak przemoc wobec obcych. Fakt zawarcia małżeństwa czy mieszkanie pod jednym dachem nie stanowi okoliczności zezwalających na przemoc ani nie znosi odpowiedzialności za czyny karalne przez prawo.

2. PRZEMOC zdarza się tylko w rodzinach z marginesu społecznego.

NIEPRAWDA

Przemoc występuje we wszystkich grupach społecznych, niezależnie od poziomu wykształcenia czy sytuacji materialnej.

3. PRZEMOC występuje tylko wtedy, gdy są widoczne ślady na ciele ofiary.

NIEPRAWDA

Przemoc to nie tylko działania pozostawiające siniaki, złamania czy oparzenia, to także poniżanie, obelgi, zmuszanie do określonych zachowań, grożenie, zastraszanie.

4. OFIARY przemocy w rodzinie akceptują przemoc

NIEPRAWDA

Ofiary przemocy domowej zawsze próbują się bronić, ich działania są jednak mało skuteczne. Wypróbują różne, często błędne sposoby obrony, które w konsekwencji powodują nasilenie przemocy.

5. To był jednorazowy incydent, który się nie powtórzy.

NIEPRAWDA

Przemoc domowa rzadko jest jednorazowym incydentem. Jeżeli nie zostaną podjęte stanowcze działania wobec sprawcy przemoc się powtórzy.

6. Gdyby naprawdę ofiara cierpiała, odeszłaby od sprawcy.

NIEPRAWDA

Ofiary cierpią, nikt nie lubi być bity i poniżany. To, że ofiary nie odchodzą od sprawcy wynika zwykle z ich zależności od sprawcy, z nacisków jakim są poddawane ofiary, ze strony sprawców, także rodziny, kolegów, sąsiadów.

7. Przyczyną przemocy domowej jest alkohol.

NIEPRAWDA

Nawet uzależnienie od alkoholu nie zwalnia od odpowiedzialności za czyny dokonywane pod jego wpływem. Alkohol ułatwia stosowanie przemocy, sprawcy często piją, by znęcać się i bić swoich bliskich, a stanem nietrzeźwości próbują usprawiedliwić swoje zachowanie, by uniknąć odpowiedzialności.

8. Osoby używające przemocy muszą być chore psychicznie.

NIEPRAWDA

NIE MA BEZPOŚREDNIEGO związku między przemocą, a chorobą psychiczną. Przemoc jest demonstracją siły i chęci przejęcia całkowitej kontroli nad drugą osobą.

9. Gwałt w małżeństwie nie istnieje.

NIEPRAWDA

Każdy ma prawo do decydowania o swoim życiu intymnym (art. 168 Kk.).

4. SKUTKI PRZEMOCY DOMOWEJ.

4.1 Przemoc wobec dzieci.

U dziecka doznającego przemocy występują problemy zdrowotne. Podstawowym problemem zdrowotnym dzieci ofiar przemocy są zaburzenia psychosomatyczne, które objawiają się zazwyczaj chorobami przewlekłymi.

Oprócz ewidentnych objawów w postaci siniaków, ran po oparzeniach, występują objawy psychosomatyczne m.in. bóle brzucha, głowy, wypryski, spowolnienie i zahamowanie rozwoju psychoruchowego. Występują zaburzenia snu, łaknienia, moczenie nocne, łysienie plackowate.

Dzieci doświadczające (krzywdzone) przemocy w domu, nie przyznają się często podając powody typu „potknęłam się”, „pies mnie podrapał” itp. Następstwa przemocy wobec dzieci to przede wszystkim:

ZESPÓŁ DZIECKA KRZYWDZONEGO- to nazwa jednostki klinicznej występująca u małych dzieci.

Pamiętać należy, że dzieci doświadczają przemocy w dwojaki sposób:

- a) Będąc celem ataków sprawcy,
- b) Będąc świadkiem ataków, mogą słyszeć tylko odgłosy, ale i tak bardzo cierpią.

Skutki przemocy w dzieciństwie odczuwane są przez długie lata i mają wpływ na życie dorosłe w formie:

- a) zaburzenia podstawowych funkcji życiowych w wyniku zaniedbania,
- b) nadpobudliwość psychoruchowa, trwałe zaburzenia rozwoju mózgu u niemowląt,
- c) dalsze niekorzystne następstwa somatyczne i emocjonalne,
- d) 90% sprawców przemocy w rodzinie także w dzieciństwie doznawało przemocy,
- e) 70% dzieci po 3 latach stosowania przemocy wykazuje opróżnienia w rozwoju psychoruchowym,
- f) 43- 70% ofiar przemocy wykazuje objawy stresu pourazowego.

Krzywdzenie dzieci przez dorosłych można podzielić na cztery kategorie:

- a) celowe wyrządzenie im krzywdy,
- b) mimowolne wyrządzenie krzywdy np. kiedy dziecko broni matkę lub innego członka rodziny przed sprawcą,

- c) stworzenie środowiska (rodziny), w którym dzieci są świadkami przemocy lub jej skutków,
- d) wykorzystywanie dziecka, by kontrolować maltretowaną partnerkę podczas trwania związku, albo już po rozwodzie.

Praca z dzieckiem krzywdzonym powinna polegać:

- a) na zwiększeniu poczucia bezpieczeństwa,
- b) przywróceniu zaufania do świata,
- c) nabyciu przez dziecko umiejętności rozpoznawania świata.

UWAGA!

- a) przyjmuje się, że dzieci uczą się agresywnego zachowania jako podstawowego stylu kontroli otoczenia społecznego i fizycznego,
- b) przyjmuje się, że dzieci- świadkowie przemocy, uczą się od matki jej zachowania, dotyczy to zwłaszcza dziewczynek.

ALKOHOLOWY ZESPÓŁ PŁODOWY (FAS)- jest wynikiem przemocy wobec dziecka w łonie matki. Narzędziem przemocy jest wypijany alkohol w trakcie ciąży. Jest on klinicznie rozpoznawalnym zespołem chorobowym. Do głównych objawów FAS zalicza się:

- a) opóźnienie rozwoju fizycznego,
- b) anomalie struktury i funkcji mózgu, w tym zaburzeń emocjonalnych,
- c) nieprawidłowa budowa głowy, twarzy, kończyn.

Zespół FAS charakteryzuje się niską wagą urodzeniową i złym stanem ogólnym noworodka (wady serca, opóźnieniem rozwoju psychoruchowego). Objawom tym towarzyszą różnego rodzaju zaburzenia neurologiczne oraz obniżanie sprawności intelektualnej oraz zaburzenia zachowania.

Zmiany te są efektem bezpośredniego teratogennego działania alkoholu na płód, który powoduje m.in. jego niedotlenienie, niedobory hormonalne oraz hamuje rozmnażanie i zróżnicowanie komórek płodowych.

Pamiętajmy, że żadna ilość alkoholu spożytego przez kobietę w ciąży nie jest bezpieczna. I dlatego tylko abstynencja alkoholowa jest gwarantem bezpieczeństwa.

Spożywanie przez matkę alkoholu w trakcie ciąży naraża dziecko na duże prawdopodobieństwo zaburzeń funkcji czuciowych i ruchowych. Nieprawidłowości w zmyśle wzroku, słuchu, koordynacji ruchowej. Zauważono, że zaburzenia w zachowaniu utrzymują się aż do wieku dorosłego.

FAZY ŻYCIA A FAS:

- I. U dzieci najmłodszych szczególną uwagę zwraca się na problemy z koncentracją, nadmierną drażliwością i zaburzenia snu.
- II. W wieku przedszkolnym zauważalna jest nadmierna ruchliwość, rozkojarzenie i kapryśnienie. Wg. opiekunów, rodziców tych dzieci są one „żywym srebrem”, „w pełni gotowości” i wymagają całodobowej opieki. Dzieci te nie SA w stanie pojąć związków przyczynowo- skutkowych, mają problemy z pamięcią i logicznym myśleniem.
- III. W pierwszych latach szkoły u znacznej grupy dzieci z FAS rozpoznawany jest zespół dziecka z deficytem uwagi ADHD (objawy bardziej nasilone).
- IV. Kolejne lata szkolne, to kolejne lata porażki. W tym okresie szkolnym są zaburzenia kontaktów międzyludzkich. Okres dojrzewania oznacza słabą zdolność oceny sytuacji, problemy z myśleniem abstrakcyjnym oraz bardzo niską umiejętnością samodzielnego rozwiązywania problemów i podejmowania decyzji.

Wiele dzieci z FAS nie kończy żadnej szkoły.

UWAGA 1! W życiu dorosłym osoby te odczuwają istotne trudności ze znalezieniem i utrzymaniem pracy. Często są funkcjonalnymi analfabetami. Wykazują słabe umiejętności funkcjonowania społecznego. Mają problemy z utrzymaniem związków interpersonalnych.

UWAGA 2! Na świat przychodzi więcej dzieci z FAS, niż z zespołem Downa.

UWAGA 3! Większość przypadków FAS pozostaje nie zdiagnozowana lub zdiagnozowana niewłaściwie.

Według danych na rok 1991 w samym USA co roku rodzi się ponad 5000 dzieci z FAS. Od 35000 do 50000 ma inne zaburzenia alkoholowe.

Ta specyficzna forma przemocy wobec dzieci, przeraża w swoim obrazie, te dzieci nigdy nie będą prawidłowo funkcjonowały.

4.2 Przemoc wobec kobiet.

Kobiety i mężczyźni mają takie same prawa. Nie istnieją żadne dokumenty, w których stwierdza się, że może być inaczej. Prawa kobiet są prawami człowieka. To proste stwierdzenie nie znajduje często odzwierciedlenia w rzeczywistości. W większości krajów świata miejscem, w którym kobieta najbardziej narażona jest na przemoc, jest jej własny dom. Przemoc domowa nie zna granic pomiędzy państwami, kulturami czy klasami społecznymi.

UWAGA! (Kampania STOP PRZEMOCY WOBEC KOBIET)

Należy pamiętać, że:

- 1) więcej kobiet w wieku 15- 44 lat umiera na skutek przemocy niż raka, malarię czy w wypadkach drogowych.

- 2) w ciągu swego życia co trzecia kobieta zostaje pobita, zmuszona do uprawiania seksu lub pada ofiara innych naruszeń praw człowieka,
- 3) 70% zamordowanych kobiet ginie z rąk swoich partnerów,
- 4) najczęstsze przyczyny zgonu w czasie ciąży to morderstwo ze strony partnera.

Kobiety ofiary często zachowują się niezrozumiale dla otoczenia. Mają wiele sposobów zaprzeczania stosowania przemocy fizycznej. Potrafią wyjaśnić siniaki, oparzenia, złamania w taki sposób by odwrócić uwagę od sprawcy. Latami doznawana przemoc powoduje, że w otoczeniu mówi się o nich: „ to jakaś wariatka”, „ona chyba to lubi”.

Wielokrotnie wycofują się z podejmowanych działań.

Należy zaznaczyć, że wszelkie zachowania kobiety maltretowanej są następstwem „ PRANIA MÓZGU” czy w późniejszym czasie stresu pourazowego.

Sprawca przemocy uruchamia techniki manipulacyjne np. jeśli gdzieś pójdziesz- to zabiję dziecko.

Kobietę ofiarę przemocy charakteryzuje:

- 1) bierność i rezygnację (syndrom wyuczonej bezradności), tak wiele razy oczekiwała pomocy, pukająca do wielu drzwi i nic, nadal była w punkcie wyjścia, kolejny raz usłyszała, że „nikt ci nie uwierzy” - sprawca przemocy wygrał,
- 2) ma taką niską samoocenę, że wycofuje się z życia, żyje z poczuciem winy, że jest przecież taka niedobra,
- 3) choruje somatycznie, przewlekłe, występują poronienia, często uszkodzenia pochwy, krwawienia z dróg rodnych,
- 4) wybucha radością, potem płaczem, wpada z jednej skrajności w drugą potwierdza swój wizerunek „ to wariatka”,
- 5) nie potrafi zasnąć spokojnie, zasypianie i sen to wielki lęk, strach o siebie i innych,
- 6) myśli samobójcze, próby samobójcze, samobójstwa,
- 7) przyjmuje duże ilości leków uspokajających, zaczyna pić, często dochodzi do uzależnienia.

Wszyscy pomagający ofiarą przemocy nie powinni zapominać, że ZESPÓŁ STRESU POURAZOWEGO jest jednostką chorobową klinicznie. Może zdarzyć się, że ofiara nie potrafi z niego wyjść nawet po zmianie sytuacji. W tym Zespole ofiara czuje się tak jakby jej uczucia znajdowały się w stanie zamroczenia. Towarzyszy temu gotowość do nagłego pojawienia się reakcji ucieczki lub walki bez sytuacyjnej konieczności. Towarzyszące wizje to wstrząsające wspomnienie. To właśnie ten stan powoduje wiele tych nieakceptowanych i niepokojących środowisko zachowań.

UWAGA! .. Należy pamiętać. Że KAT I OFIARA NIE POMOGĄ SOBIE SAMI” (PARPA) - NIEBIESKA LINIA.

Centrum Praw Kobiet prowadziło badania na temat przyczyn, dla których ofiary wycofują swoje skargi. W wyniku badań ustalono następujące czynniki mające wpływ na podjęcie decyzji:

- 1) względy praktyczne,
- 2) dobro dzieci,
- 3) zastraszanie ze strony partnera,
- 4) miłość do partnera i wiara, że się poprawi,
- 5) względy ekonomiczne,
- 6) brak wiary w skuteczność wymiary sprawiedliwości,
- 7) obawa przed potępieniem środowiska,
- 8) względy religijne.

OSOBY DOZNAJĄCE PRZEMOCY POZOSTAJĄ w krzywdzącym związku ponieważ:

- a) Odczuwają lęk przed zemstą ze strony sprawcy,
- b) Odczuwają wstyd i upokorzenie,
- c) Są zależne w różny sposób psychologiczny, socjologiczny, ekonomiczny od sprawcy
- d) Ze względu na uwarunkowania środowiskowe i religijne,
- e) Obwiniają siebie, za przemoc

4.3. Przemoc wobec rodziców.

Najczęstsze formy przemocy dzieci wobec rodziców to przemoc psychiczna: szantaż, wyzwiska. Wielu rodziców uważa się fizycznie i emocjonalnie zranionych i skrzywdzonych przez swoje dzieci. Często milczą, nie mówią o doznanych krzywdach. Ogólnie matki częściej padają ofiarami przemocy ze strony córek i synów w różnym wieku, a ojcowie są ofiarami przemocy starszych dzieci płci męskiej. Przemoc wobec ojców sięga 8%, a wobec matek 11%. Stwierdzono także, że 25% matek samotnie wychowujących dzieci jest regularnie bita przez nastoletnie dzieci. Z wiekiem dzieci rośnie agresja synów, a maleje córek. Często dorośli podkreślają swoją dominację nad dzieckiem, a przejście ofiary do sprawcy to już bardzo krótka droga.

4.4. Przemoc wobec rodzeństwa.

Pojęcie „przemoc wobec rodzeństwa” obejmuje akty agresji, przemocy wobec brata lub siostry. Nie należy traktować wszelkich kłótni między rodzeństwem jako przemocy. Przemoc to przede wszystkim znęcanie się nad słabszym. Ofiara pada ten, kto nie może stawiać oporu, nie posiada autorytetów. Uważając, że konflikty są przejawem dorastania, rodzice bagatelizują ten fakt. Niezależnie od wieku dziewczynki znają więcej wulgarnych słów, natomiast chłopcy mają siłę fizyczną. Przemoc między rodzeństwem często jest skutkiem zrywania więzi rodzinnej.

4.5. Przemoc wobec starszych.

Zjawisko to jest nie zbadane. Doświadczenie przemocy od bliskich budzi u ludzi starszych poczucie winy. A rodzina prowadzi grę, którą należy nazwać „zmową milczenia”. Człowiek starszy zarzuca sobie, że nie umiał wychować dzieci i teraz dlatego cierpi. Ludzie starsi z uwagi na wiek i stan zdrowia są wyizolowane.

Należy pamiętać, że sprawcami nadużyć wobec osób w podeszłym wieku są wspólnie zamieszkujący bliscy, którzy w jakiś sposób uważają, że muszą się nimi opiekować.

4.6. Przemoc wobec osoby niepełnosprawnej.

Zjawisko to jest zbadane. Cechą charakterystyczną tego zjawiska jest to, że właśnie dla tej grupy osób można bardzo dużo zrobić, jednak z uwagi na brak zaangażowania wycofujemy się z podejmowanych działań:

- brak sukcesywnych działań mających na celu likwidację barier architektonicznych (czynniki społeczne),
- wykorzystywanie świadczeń pieniężnych osób niepełnosprawnych przez zdrowych członków rodziny.

5. ZACHOWANIA SPRAWCÓW PRZEMOCY.

Sprawcy przemocy skutecznie kamuflują swoje prawdziwe oblicze i manipulują nie tylko swoimi ofiarami, ale także otoczeniem. Wykorzystują różne strategie do zmniejszania wagi popełnionych czynów. z czasem sam zaczyna wierzyć w wymyślone przez siebie metody postępowania. Próbuje wmówić, że to był wypadek, że ma ciężkie życie, że przez ten wieczny brak pieniędzy, itd.

Sprawca przemocy przyjmuje charakterystyczne postawy wobec swojego czynu:

- 1) kwestionowanie odpowiedzialności- próbuje przekonać, że ulega siłom nad którymi nie panuje,
- 2) kwestionowanie szkody- sprawca nie kwestionuje odpowiedzialności, nie zaprzecza, ale próbuje przekonać, że nic takiego się nie stało,
- 3) kwestionowanie ofiary- sprawca nie neguje odpowiedzialności za szkody, ale ludziom, którzy cierpieli odmawia prawa do nazywania siebie ofiarami jego czynów. Swoje zachowanie przedstawia jako akt zemsty, kary, odpłaty,
- 4) potępienie- potępiających- sprawca odbiera prawo do oceniania jego czynu. W tej sytuacji chodzi o odwrócenie uwagi od tego co zrobił, na motywy czy zachowania osób, które mogą go usprawiedliwić.

Mężczyźni stosujący przemoc wobec żon wg badaczy problemu, są niepewni siebie, z poczuciem niskiej wartości, niedostosowani i przede wszystkim towarzyszy im lęk przed porzuceniem. Charakteryzują się także słabymi umiejętnościami życia w społeczeństwie (Goldstein i Rosenbaum 1985). Badania kliniczne potwierdziły, że 25% sprawców przemocy ma zaburzenia psychiczne. Odnotowano także fakt, że sprawcy przemocy mają problemy osobowościowe i psychologiczne. Nadużywają leków, alkoholu, narkotyków. Mają bardzo słabą kontrolę impulsów, występują u nich zaburzenia pourazowe, niska odporność na stres. Charakteryzują ich zachowania aspołeczne oraz to, że pochodzą głównie ze środowisk w których dominowała przemoc (O' Leary 1993, Sanders 1995).

UWAGA! Badania socjologiczne potwierdziły, że 4 spośród 5 mężczyzn, sprawców przemocy było w dzieciństwie świadkami przemocy stosowanej przez ojców wobec matek, lub było jej ofiarami.

ROZDZIAŁ II. ZASADY OGÓLNE BUDOWANEGO PROGRAMU PRZECIWDZIAŁANIA PRZEMOCY W RODZINIE ORAZ OCHRONY OFIAR PRZEMOCY W RODZINIE

1. ZAŁOŻENIA.

System przeciwdziałania przemocy w rodzinie w Gminie Darłowo.

1. Najważniejsze jest bezpieczeństwo ofiary,
2. Za przemoc odpowiedzialny jest zawsze sprawca przemocy, bez względu na to co zrobiła ofiara,
3. Nikt nie może stosować przemocy wobec drugiego człowieka,
4. Nie ma żadnego uzasadnienia i usprawiedliwienia przemocy domowej,
5. Podstawowe założenia i zadania to zatrzymanie przemocy, bez tego należy stwierdzić, że działanie jest nieskuteczne,
6. Ofiara przemocy domowej cierpi na skutek wieloletnich, wielokrotnych urazów o tyle tragiczniejszych, ponieważ dotyczą najbliższych sobie osób,
7. Za zrozumiałe i dopuszczalne przyjmujemy wahania i niekonsekwencje w zachowaniu i decyzjach ofiar przemocy, ponieważ jest to jeden z objawów doznawanego urazu.

2. GMINNY PROGRAM PRZECIWDZIAŁANIA PRZEMOCY W RODZINIE ORAZ OCHRONY OFIAR PRZEMOCY W RODZINIE

1. Przewodniczący Zespołu Interdyscyplinarnego działający przy GOPS w Darłowie.

Zakres działań:

- a) analiza wniosków wpływających do GKRPA pod kątem przemocy domowej,
- b) kierowanie i koordynowanie pracą Zespołu Interdyscyplinarnego,
- c) przyjmowanie wszelkich informacji związanych z przemocą,
- d) tworzenie własnych dokumentów potwierdzających występowanie przemocy np. notatka służbowa,
- e) prowadzenie rozmów z ofiarami przemocy „Niebieska Karta”,
- f) występowanie z wnioskami do prokuratury i policji,
- g) wspieranie ruchu samopomocowego,
- h) odwoływanie się od decyzji prokuratora,
- i) motywowanie sprawców przemocy do podejmowania działań naprawczych,
- j) monitorowanie zjawiska przemocy na terenie gminy, szkół,
- k) występowanie w charakterze świadków w sprawach z postępowaniem z art. 207 kk. tj. znęcanie się nad rodzinami.

2. Zespół Interdyscyplinarny

Zadania Zespołu:

- a) diagnozowanie problemu przemocy w rodzinie,
- b) opracowanie i realizacja planu pomocy w indywidualnych przypadkach,
- c) rozpowszechnianie informacji o instytucjach oraz możliwościach udzielania pomocy w środowisku lokalnym,

- d) monitorowanie sytuacji rodzin dotkniętych przemocą,
- e) dokumentowanie działań podejmowanych wobec rodzin, w których dochodzi do przemocy oraz efektów tych działań,
- f) podejmowanie działań prewencyjnych w środowiskach zagrożonych przemocą,
- g) inicjowanie interwencji w środowiskach dotkniętych przemocą,
- h) udział w działaniach edukacyjna - informacyjnych.

3. Punkt Informacyjno- Konsultacyjny

Zadania:

- a) Zasada bliżej zagrożonego środowiska,
- b) Przygotowanie wstępnej diagnozy,
- c) Udzielanie wsparcia i informacji,
- d) Pomoc w redagowaniu pism,
- e) Przekazywanie materiałów edukacyjnych,
- f) Wspieranie ofiar przemocy w rodzinie,

4. Grupy wsparcia dla kobiet, ofiar przemocy

5. Zespół Interwencji Domowej

- a) przeprowadzenie rozeznania w miejscu dokonywania przemocy,
- b) rozeznanie środowiska,
- c) udzielanie informacji o formach zachowania się w sytuacji przemocy,
- d) doprowadzenie do przerwania zmyślenia związanego z przemocą.

6. Pracownicy socjalni w swoich rejonach pracy socjalnej będą pełnić funkcję „Doradców- przyjaciół”

Zadania:

- a) Wykreowanie pracowników socjalnych jako osób pierwszego kontaktu w sprawach przemocy,
- b) Monitorowanie rodzin dotkniętych przemocą,
- c) Realizacja procedury „Niebieska Karta”.

7. Pracownicy zatrudnieni w strukturach GOPS w Darłowie bez względu gdzie pracują, będą stanowili ogniwo w systemie przygotowania do profesjonalnej pomocy w zakresie:

- a) Wysłuchanie,
- b) Udzielanie wskazówek w zakresie szukania pomocy.

8. W każdym sołectwie osoba przygotowana profesjonalnie do pomocy ofierze przemocy:

Zadani:

- a) Zmiana stereotypów i mitów o przemocą,
- b) Wysłuchanie,
- c) Udzielanie wskazówek w zakresie szukania pomocy.

9. Wyznaczanie procedur zgłaszania przemocy wobec dzieci oraz członków rodzin przez szkołę do GOPS Darłowo.
10. Grupy edukacyjne dla sprawców przemocy.
11. Współpraca z instytucjami prowadzącymi HOSTELE oraz OŚRODKI INTERWENCJI KRYZYSOWEJ.

Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Darłowie do dnia 31 marca każdego roku przedłoży radzie gminy sprawozdanie z realizacji Programu.

Finansowanie Programu

Program będzie finansowany ze środków budżetu gminy Darłowo, dotacji oraz ze środków pozabudżetowych pozyskanych z innych źródeł.

3. INSTYTUCJE I ORGANIZACJE ORAZ SŁUŻBY I ŚRODOWISKA WŁĄCZONE DO PROGRAMU

- 1) Urząd Gminy Darłowo
- 2) GOPS w Darłowie, Straż Gminna w Darłowie,
- 3) Policja,
- 4) GKRPA w Darłowie,
- 5) Pomoc społeczna i jej jednostki,
- 6) Przedszkola, szkoły i placówki edukacyjne,
- 7) Zakłady Opieki Zdrowotnej,
- 8) Organizacje pozarządowe,
- 9) Kościoły,
- 10) Społeczność lokalna, środowiska i osoby fizyczne,
- 11) Media.

ROZDZIAŁ III. CELE SYSTEMU, ZADANIA, DZIAŁANIA

*„Okrucieństwa nie wolno ukrywać, należy je
tępić”*

dr Tetmajerowa 2005

1. CEL I. ZAPOBIEGANIE WYSTĘPOWANIU PRZEMOCY W RODZINIE

Zapobieganie poprzez podnoszenie świadomości społecznej oraz ograniczenie zaburzeń życia społecznego z występowaniem przemocy.

Adresaci: dzieci, młodzież, dorośli, rodziny, społeczność lokalna.

Lp.	ZADANIA		DZIAŁANIA	REALIZATOR LUB KOORDYNATOR
1.	Edukacja dzieci i młodzieży w zakresie psychologii, konfliktów, sposobów radzenia sobie ze stresem i agresją swoją oraz rówieśników	1.1 1.2 1.3	Prowadzenie zajęć wychowawczych oraz zajęć informacyjno – edukacyjnych, Wspieranie form spędzania czasu wolnego sprzyjających zachowaniu nieagresywnemu Opracowanie i realizacja programów szkolnych w zakresie profilaktyki i prewencji przemocy	- Członkowie zespołu Interdyscyplinarnego odpowiedzialni za realizację PROGRAMU -GOPS, PCPR -Policja, Straż Gminna w Darłowie -Urząd Gminy -organizacje pozarządowe -placówki oświatowe
2.	Edukacja przedmałżeńska i rodzinna	2.1 2.2 2.3 2.4	Poradnictwo w zakresie radzenia sobie ze stresem. Edukacja w zakresie życia rodziny. Kursy dla młodych rodziców. Szkolenia dla kobiet w ciąży.	-Członkowie zespołu Interdyscyplinarnego odpowiedzialni za realizację PROGRAMU -GOPS, kościoły, organizacje pozarządowe, placówki oświatowe
3.	Wspieranie rozwoju i zwiększanie dostępności do nieograniczonych sposobów rozwiązywania konfliktów społecznych i rodzinnych z uwzględnieniem osoby niepełnosprawnej	3.1 3.2 3.3	Promowanie mediacji jako formy rozwiązywania konfliktu. Promowanie działań naprawczych na rzecz rodziny. Warsztaty dla rodzin i innych grup zawodowych dotyczące nieagresywnego rozwiązywania konfliktów.	-Członkowie zespołu Interdyscyplinarnego odpowiedzialni za realizację PROGRAMU -GOPS, PCPR, -organizacje pozarządowe, -placówki oświatowe, -Straż Gminna w Darłowie
4.	Promowanie Systemu w tym możliwości otrzymania pomocy przez ofiary i sprawców przemocy.	4.1 4.2	Wydanie Gminnego Biuletynu. Przygotowanie pracowników włączonych w system pomocy w zakresie udzielania informacji.	-Członkowie zespołu Interdyscyplinarnego odpowiedzialni za realizację PROGRAMU -GOPS, PCPR, Urząd Gminy, Straż Gminna w Darłowie

5.	Promowanie nieagresywnych zachowań w środowiskach dzieci oraz ograniczenie „promowania” zachowań agresywnych	5.1 5.2	Kampania informacyjna poprzez wydawanie Gminnego Biuletynu. Promowanie imprez integracyjnych i rodzinnych.	-Członkowie zespołu Interdyscyplinarnego odpowiedzialni za realizację PROGRAMU -GOPS, PCPR -Policja-organizacje pozarządowe, -placówki oświatowe, -Straż Gminna w Darłowie
----	--	------------	---	--

Wskaźniki osiągnięcia celu I:

- liczba zrealizowanych godzin edukacyjnych,
- liczba godzin objętych działaniem wspierającym i edukacyjnym,
- liczba osób dorosłych objętych poradnictwem,
- wskaźnik badań ankietowych lub innych o charakterze socjologicznym pozwalających na ocenę stopnia świadomości społecznej.

2. CEL II. ZMNIEJSZENIE NEGATYWNYCH NASTĘPSTW O CHARAKTERZE SOCJOLOGICZNYM POZWALAJĄCYCH NA OCENĘ STOPNIA ŚWIADOMOŚCI SPOŁECZNEJ

Adresaci: osoby dotknięte przemocą, ofiary i świadkowie

Nr	ZADANIA		DZIAŁANIA	REALIZATOR LUB KOORDYNATOR
1.	Udzielanie pomocy i wsparcia osobom dotkniętym przemocą i pozostającym w rodzinie lub dotychczasowym miejscu pobytu	1.1 1.2 1.3 1.4 1.5 1.6	Poradnictwo medyczne, psychologiczne, rodzinne, prawa socjalne. Praca socjalna. Aktywizacja zawodowa. Interwencja kryzysowa. Grupy wsparcia. Promocja i realizacja system „Niebieska Karta”, „Niebieska linia”.	-Członkowie zespołu Interdyscyplinarnego odpowiedzialni za realizację PROGRAMU -GOPS, PCPR, Urząd Gminy, -placówki oświatowe -organizacje pozarządowe -Policja, Straż Gminna w Darłowie
2.	Ochrona przed dalszym krzywdzeniem przez sprawcę	2.1 2.2	Odseparowanie sprawcy. Zakaz kontaktowania się z osobą pokrzywdzoną.	-Członkowie zespołu Interdyscyplinarnego odpowiedzialni za realizację PROGRAMU -Policja, prokuratura, sąd, Straż Gminna w Darłowie

3.	Udzielenie pomocy i wsparcia osobom dotkniętym przemocą i zmuszonym do opuszczania dotychczasowego miejsca zamieszkania	3.1 3.2	Udzielenie bezpiecznego schronienia dzieciom ofiar przemocy (rodzicielstwo zastępcze). Pomoc socjalna osobom dotkniętym przemocą.	-Członkowie zespołu Interdyscyplinarnego odpowiedzialni za realizację PROGRAMU -GOPS, PCPR, Urząd Gminy, Straż Gminna w Darłowie
4.	Działania realizowane w ramach Gminnego Programu Przeciwdziałania i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych.	4.1	Wszystkie działania wynikające z ustawy, które uważa się za przeciwdziałające przemocy w rodzinie.	-Członkowie zespołu Interdyscyplinarnego odpowiedzialni za realizację PROGRAMU -Urząd Gminy GOPS, PCPR, GKRPA, Straż Gminna w Darłowie -placówki oświatowe -sądy, prokuratura, policja -placówki oświatowe, -organizacje pozarządowe

Wskaźniki osiągnięcia celu:

- liczba porad udzielonych osobom dotkniętym przemocą,
- liczba osób dotkniętych poradnictwem i wsparciem,
- liczba interwencji kryzysowych.

3. CEL III. ZAPOBIEGANIE PRZEMOCY W RODZINIE

Adresaci: sprawcy przemocy.

Nr	ZADANIA		DZIAŁANIA	REALIZATOR LUB KOORDYNATOR
1.	Działania korekcyjno – edukacyjne	1.1 1.2 1.3	Poradnictwo psychologiczne, prawne, pedagogiczne i socjalne. Terapia. Promowanie programu w zakresie radzenia sobie ze stresem oraz konfliktami (indywidualnie i grupowo).	-Członkowie zespołu Interdyscyplinarnego odpowiedzialni za realizację PROGRAMU -GOPS, PCPR, Urząd Gminy -placówki oświatowe -policja, sądy
2.	Działania	2.1	Wszelkie działania ujęte w	-Członkowie zespołu

realizowane w ramach Gminnego Programu Przeciwdziałania i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych.		programie.	Interdyscyplinarnego odpowiedzialni za realizację PROGRAMU -GKRPA, Urząd Gminy
---	--	------------	--

Wskaźniki:

- liczba sprawców objętych działaniem,
- liczba pewnych incydentów.

4. CEL IV. POPRAWA SKUTECZNOŚCI DZIAŁAŃ NA RZECZ OSÓB DOTKNIĘTYCH PRZEMOCĄ, ORAZ MONITOROWANIE WYSTĘPOWANIA PRZEMOCY W RODZINIE, JEJ ROZMIARU I SKUTKÓW ORAZ EFEKTYWNOŚCI PODEJMOWANYCH DZIAŁAŃ

Adresaci: wszystkie instytucje, organy, służby i środowiska włączone do programu.

Nr	ZADANIA		DZIAŁANIA	REALIZATOR LUB KOORDYNATOR
1.	Oddziaływanie na osoby zajmujące się zawodowo lub społecznie przemocą w rodzinie.	1.1 1.2 1.3	Poradnictwo w tym superwizje. Szkolenie z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie. Propagowanie działania zespołu interdyscyplinarnego.	-Członkowie zespołu Interdyscyplinarnego odpowiedzialni za realizację PROGRAMU -Urząd Gminy, GOPS, Policja, PCPR, GKRPA, Straż Gminna w Darłowie -placówki oświatowe -organizacje pozarządowe
2.	Oddziaływanie na społeczność lokalną (monitorowanie).	2.1 2.2 2.3	Dyżury informacyjno – interwencyjne w wyznaczonych miejscach na terenie gminy. Wywiady środowiskowe w społecznościach zagrożonych przemocą. Opracowanie wykazu rodzin zakwalifikowanych do specjalnych oddziaływań.	-Członkowie zespołu Interdyscyplinarnego odpowiedzialni za realizację PROGRAMU -Urząd Gminy, GOPS, PCPR, GKRPA, Straż Gminna w Darłowie -sąd, policja -placówki oświatowe -organizacje pozarządowe
3.	Zbieranie i analizowanie	3.1 3.2	Diagnoza zjawiska przemocy.	-Członkowie zespołu Interdyscyplinarnego

informacji dotyczących zjawiska przemocy i rejestracja faktów.	3.3	Opracowanie nowego raportu, który będzie niezbędny do ewidencji systemu. Przygotowanie sprawozdań przedstawionych wójtowi gminy.	odpowiedzialni za realizację PROGRAMU -GOPS, PCPR, Urząd Gminy, GKRPA, Straż Gminna w Darłowie -policja, sąd, prokuratura -placówki oświatowe -organizacje pozarządowe
--	-----	---	---

Wskaźniki:

- liczba osób biorących udział w szkoleniach,
- ilość wprowadzonych zmian modernizujących program, zmniejszająca się liczba rodzin tzw. „specjalnego traktowania”,
- liczba posiedzeń Zespołu Interdyscyplinarnego.

5. HARMONOGRAMY REALIZACJI CELÓW

Lp.	Nazwa celu	2011	2012	2013	2014	2015
1.	ZAPOBIEGANIE WYSTĘPOWANIU PRZEMOCY W RODZINIE	X	X	X	X	X
2.	ZMNIEJSZENIE NEGATYWNYCH NASTĘPSTW O CHARAKTERZE SOCJOLOGICZNYM POZWALAJĄCYCH NA OCENĘ STOPNIA ŚWIADOMOŚCI SPOŁECZNEJ	X	X	X	X	X
3.	POPRAWA SKUTECZNOŚCI DZIAŁAŃ NA RZECZ OSÓB DOTKNIĘTYCH PRZEMOCĄ ORAZ MONITOROWANIE WYSTĘPOWANIA PRZEMOCY W RODZINIE JEJ ROZMIARU I SKUTKÓW ORAZ EFEKTYWNOŚCI PODEJMOWANYCH DZIAŁAŃ	X	X	X	X	X

6. ZASADY FINANSOWANIA

Realizacja środków nastąpi poprzez wykorzystanie:

- 1) środków finansowych na realizację zadań własnych Gminy Darłowo,
- 2) środków finansowych pozyskiwanych z zezwoleń na sprzedaż alkoholu,
- 3) wykorzystywanie zasobów różnych instytucji włączonych w program,
- 4) środki finansowe pozyskiwane z szeroko rozumianych programów

PRZEWODNICZĄCY
RADY GMINY DARŁOWO
Jarosław Michalski